

Pojď, prorokovi naslouchej

Radostně ♩ = 80–96

1. Pojď, pro - ro - ko - vi na - slou - chej a slo - vo Bo - ží slyš,
 2. To tem - no pus - té prázd - no - ty, jež ha - li - lo vši zem,
 3. Proč vklá - dat ví - ru v člo - vě - ka a v množ - ství lid - ských sil?
 4. Tak jen z čis - té - ho pra - me - ne slov prav - dy, svět - la dbej,

pak ra - dost - ně si za - zpí - vej, vždyť čis - tou prav - du zviš!
 jsi roz - ptý - lil svým slo - vem Ty a za - hnal ú - smě - vem.
 Je ztra - cen, pra - vda od - vě - ká, kdo Kri - sta o - pus - til.
 než vy - vo - le - ní jis - té je, na Bo - ží zá - kon dej!

Tou ce - stou dáv - ných pro - ro - ků je mož - no o - pět jít.
 Ač v dáv - né do - bě ú - kla - dy byl svět do zká - zy hnán,
 Teď ra - da Pá - ně k li - du zní: „Vždy po - slou - chej slov mých!
 Pak, až o věč - ném krá - lov - ství dá zprá - vu sva - tý hlas,

Byl po - slán dal - ší z pro - ro - ků tu zna - lost ob - no - vit.
 směr při - mé, úz - ké ces - ty výš byl Sva - tým u - ká - zán.
 Za ví - rou pů - jdou zna - me - ní až do dnů po - sled - ních.“
 za správ - nou vol - bu ví - těz - ství a ra - dost zís - kat máš.

Slova: Joseph S. Murdock, 1822–1899.

Čtvrtý verš: Bruce R. McConkie, 1915–1985. © 1985 IRI

Hudba: Joseph J. Daynes, 1851–1920

Joseph Smith–Životopis 1:14–17

Nauka a smlouvy 21:4–7